

DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

HOOFDSTUK 1: AFWEGING EN MAATREGELEN

1. Afweging van de noodzaak aan maatregelen

Op basis van de resultaten van de uitgevoerde archeologische vooronderzoeken, wordt afgewogen welke maatregelen nodig zijn om de potentiële kenniswinst uit het archeologisch bodemarchief in het kader van de geplande werken op het plangebied aan de Pildersweg in Roeselare veilig te stellen of te benutten.

1.1. Volledigheid uitgevoerd vooronderzoek

Om het archeologisch potentieel van het plangebied na te gaan werden volgende fases van vooronderzoek uitgevoerd: een landschappelijk bodemonderzoek gevolgd door een verkennend archeologisch booronderzoek fase 1 en een proefsleuvenonderzoek fase 1. In een tweede fase werd voor de noordoostelijke zone binnen het projectgebied eveneens een landschappelijk bodemonderzoek, een verkennend archeologisch booronderzoek en een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd. De resultaten hiervan lieten toe de onderzoeksvragen met voldoende zekerheid te beantwoorden. Het archeologisch potentieel van het plangebied en de wetenschappelijke waarde ervan kon bepaald worden.

1.2. Aan- of afwezigheid van een archeologische site

De resultaten van de uitgevoerde vooronderzoeken tonen duidelijk aan dat binnen het plangebied een archeologische vindplaats met wetenschappelijk waarde aanwezig is.

Om het archeologisch potentieel van het plangebied vast te stellen werd een landschappelijk booronderzoek op het noordwestelijke en zuidelijke deel van het plangebied uitgevoerd (2019J248). Het zuidelijke deel van het projectgebied bleek zeer sterk verstoord, terwijl op het noordwestelijke stuk de eolische afzettingen goed bewaard bleken, die bovendien als een duinencomplex geïnterpreteerd kunnen worden. Om deze redenen werden in een eerste fase van het onderzoek op het noordelijke deel 94 verkennende archeologische boringen uitgevoerd (2020A494). Geen enkele boring bracht een eventuele steentijd vondstcluster aan het licht. Rekening houdend met de zware verstoring van het zuidelijke deel en het uitblijven van een eventuele steentijdsite aan de hand van de verkennende archeologische boringen op het noordelijke deel, kon een eerste fase van proefsleuvenonderzoek op het noordelijke deel met een oppervlakte van 1,48ha worden uitgevoerd. Dit onderzoek (2020C431) uitgevoerd op 8 april 2020, bracht enkele postmiddeleeuwse grachten en drie vermoedde houtskoolmeilers aan het licht. Aangezien binnen deze fase de aangetroffen houtskoolmeilers als enige relevante sporen werden weerhouden, werd besloten om deze meteen te registreren en aan verder onderzoek te onderwerpen. Twee van deze structuren dateren uit de overgangperiode van de late ijzertijd naar de Romeinse periode. Eén ander vermoedde houtskoolmeiler bleek na verder onderzoek qua samenstelling en datering af te wijken. Deze structuur dateert uit de nieuwe tijd en kan vermoedelijk eerder als een (tijdelijke) haardplaats geïnterpreteerd worden.

In een tweede fase werden op de oostelijke percelen eerst landschappelijke boringen uitgevoerd, waarna de noordoostelijke zone binnen het projectgebied, binnen een zone met potentieel tot steentijdartefactensites, 30 verkennende archeologische boringen uitgevoerd (2022D80). Gezien binnen dit onderzoek geen potentiële steentijdartefactencluster werd getroffen, werd aansluitend een tweede fase van proefsleuvenonderzoek op een oppervlakte van 2,17ha uitgevoerd (2022D365). Tijdens dit onderzoek werd eveneens een houtskoolmeiler herkend. Op basis van diens morfologie en dimensies kan net als de eerder aangetroffen houtskoolmeilers op de aangrenzende percelen een datering in de overgangperiode van de late ijzertijd naar de Romeinse periode vermoed worden. Daarnaast werd de noordelijke en oostelijke walgracht en een deel van het wooneiland van de historisch gekende site met walgracht aangetroffen. Door het eeuwenlang gebruik van het omwalde hof als uitgebreid hoeve- en boerderijcomplex in de nieuwe en nieuwste tijden konden geen laatmiddeleeuwse of jongere sporen binnen het eiland onderscheiden worden.

Gezien de relevante archeologische sporen tijdens voorgaande onderzoeken integraal onderzocht werden, leidt dit tot de conclusie dat het plangebied bij een eventueel vervolgonderzoek geen

verdere archeologische kenniswinst kan opleveren. Zodoende is het potentieel op kenniswinst bij een archeologisch vervolgonderzoek in de vorm van een opgraving zo goed als nihil, waardoor verder terreinonderzoek niet noodzakelijk of nuttig is.

2. Bepaling van de maatregelen

Aangezien de binnen het projectgebied geplande werken geen schade kunnen toebrengen aan waardevolle archeologische kennis over het verleden, dienen geen maatregelen ter behoud van het archeologisch erfgoed of de kennis daarvan opgelegd te worden.

Dit advies stelt noch de opdrachtgever, noch de aannemer, vrij van de in artikel 5.1.4. van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 bedoelde archeologische meldingsplicht.